

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 6. Augustani Cardinalis vindiciæ contra hasce suspiciones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul. XVI.
A. C. 1556.

in Protestantes movendo fuisset pollicitus. His addebant alii, quod Philippus Hispaniæ Rex octo armatorum milia intra Germaniæ fines ad rem eo magis celandam, conscribere jussus esset, ut Principes, cum interea Ratisbonensi colloquio intenti a suis ditionibus abessent, collectis omnibus viribus eo validius invaderentur.

§. VI.

Augustani Cardinalis vindiciæ contra hæc suspiciones.

*Sleid. &
Thuan. l. c.*

Postquam Cardinalis Augustanus, qui integro ferme anno Romæ morabatur, inde reversus perceperat, quam finistre plerique de ipso sentirent, perinde acsi cum Pontifice occulta, & Imperio præjudiciosa machinatus fuisset consilia, partium suarum esse censebat, ut hæc calumnias a se depelleret editis literis, quas Germanice conscriptas exeunte Mense Majo divulgaverat. Romam, inquiebat Cardinalis in suo scripto, *officii mei causa profectus sum, atque ejus, qui nunc præest, interfui Pontificis electioni: statueram equidem ad meos quam primum in Germaniam redire, sed a Papa fui detentus, qui tunc emendationem Ecclesiæ tractabat, ut delectis nonnullis ad eam rem viris egregiis omnium nationum, me licet imparem tantæ provinciæ, qui*
Ger-

Sæcul. XVI.
A.C. 1556.

Germanus essem, huc etiam adlegit: cum
autem Episcopatus mei ratio me præsentem
requireret, impetrata demum a Pontifice
venia, quod fuit pridie Idus Aprilis, iter
sum ingressus. Inde vero domum reverso mihi
quidem auditu sane perquam grave fuit, at-
que molestum, existere adhuc nonnullos,
qui contra priscam illam Germanicæ
virtutem, constantiam, atque fidem, ad
ejusmodi calumnias animum adjiciunt, & eo
spectant, ut teterrimis libellis, atque ser-
monibus imperii Principes adversus Magist-
raturam summam excitent, & ipsos inter se
Principes nefario bello committant, quam
atrox, & turbulenta, & plena periculi fue-
rit annis abhinc duobus de triginta ab Othone
Becken Georgii Saxonice Ducis Cancellario
excogitata calumnia, multos opinor me-
minisse: quando Rex Ferdinandus, Mogun-
tinus, Salisburgensis, Bambergicus, Wir-
ceburgensis Episcopi, Brandenburgicus Ele-
ctor, Guilielmus, & Ludovicus, Bavari
fratres, & Saxonice Dux Georgius in Ele-
ctorem Saxonice Joannem, & Lantgra-
vium conjurasse dicebantur, cum eo deducta
res fuerit, ut ad funestissimum bellum civile
omnia spectarent: certe memoriam ejus tem-
poris proponere sibi Principes, & retinere
debent, nam & detectum fuit scelus artifi-
cis, cum singuli Principes, editis libellis,
pro se quisque factum negarent, & calum-
niator deinde, sicut meritus erat, capite
Z 2 panam

Sæcul XVI. A.C 1556 *pœnam luit, quod ipsum nunc etiam spero
 futurum, ut ultore Deo nimirum inventi
 tam perniciosi detegantur authores: ego qui-
 dem Deum precor, ut mentem illis det me-
 liorem, & ipsorum consilia frangat, ne ad
 patriæ perniciem redundet: cum enim con-
 similis hæc sit calumnia, sicut illa superior,
 facile intelligi potest, authores eodem animo
 prorsus illam finxisse, qua finxerat ille,
 vel ad ejus imitationem hoc tentasse, quo
 videlicet id, quod ille tunc perficere non po-
 tuit, ipsi nunc perficiant: quia vero scopus
 calumniatoris hic est, ut persuadeat, Papam,
 & Cæsarem velle decretum illud de pace reli-
 gionis factum, vi armorum rescindere, &
 Anglicæ Regem, ac Episcopos Germaniæ
 collaturos huc etiam auxilia: fictum, &
 nefarie excogitatum hoc esse profiteor, eo
 videlicet, ut exacerbatis animis, & auctis
 offensionibus bellum intestinum nascatur, &
 omnia civili sanguine redundent. Et quam-
 quam non dubito futurum, ut Cæsar, alii-
 que Principes, quorum ad injuriam libel-
 lus hic famosus, & seditiosus pertinet, suam
 ipsi causam defendant, tamen officii causa
 prætermittere non possum, quin supremum
 Magistratum etiam ipse purgem, certe toto
 illo tempore, quo Romæ sum commoratus,
 me præsentem vel conscio, ne verbum quidem
 unum factum est de religionis illa pace:
 falso igitur Pontifici tribuitur, quasi sum-
 mam consiliorum referat ad vim, & arma,
 quasi*

quasi Cæsarem, aliosque Reges eo permovere sit conatus, falso, inquam, ei tribuitur, neque doceri poterit, quod cum ita sit, illud quoque falsum est, quod de Cæsare perscribitur: cum enim inter eos actio nulla fuerit hujus rei causa, qui potuerunt decernere bellum, aut inter se pacisci de recuperanda jurisdictione sacra, deque subjuganda Germania? factas a Cæsare, Gallicæque Rege calumniator ait inducias, ut miles ab utroque dimissus ad hoc bellum traduceretur: verum quæ sit induciarum causa, docet illarum exemplum, & deinde milites illi non sunt ab ullo Principe retenti, nisi quantum Rex Ferdinandus colligi jussit, & in Ungariam adversus Turcam misit, illis etiam exceptis, quos Augustani, Norimbergenses, Bambergicus, Wirceburgensis Episcopi, ne subito forsan opprimerentur, conduxerunt: corrui igitur & istorum fragmenti pars de Papa, Cæsare, deque reliquis Episcopis: nunc ad me quod attinet, equidem hucusque religionem sum secutus præscam, veram, & Catholicam, & ut hominem Germanum decet, Majorum insisto vestigiis, & in qua sum educatus, in ea permaneo Ecclesiæ communionem, sicut etiam comitio superiori per epistolam, ac demum per consiliarios quoque meos explicavi, hac in sententia perseverare beneficio Dei cogito, nec animus est quicquam facere, quod cum honestate, vel officii mei ratione

Sæcul. XVI.
A. C. 1556.

Sæcul. XVI.
A.C. 1556.

pugnet, & tamen pacem nihilominus colere cum omnibus cupio: nequaquam autem bellum movere cogito; sciunt enim Imperii Principes, quam fidem eis, & operam, imo ipsi etiam Alberto Marchioni præstiterim in rebus duris, & afflictis: Cum igitur ita sim in illos animatus, nec ullum in me requiri possit officium, spero, quæ est ipsis insita virtus, & vera nobilitas, fore, ut meo non tam sermone, quam facto, quod manifeste lucet, ac sese demonstrat, plus habeant fidei, quam seditiosis illis, qui veluti flabella quædam incendium excitare student.

Porro Cardinalis ne his quidem publicis literis contentus, insuper privatim quoque hanc in rem ad nonnullos Principes perscripsit, demum vero in Italiam reversus est.

§. VII.

Pro Cleri emendatione Congregatio Romæ a Pontifice stabilita.

Raynald
hoc ann.

n. 1. Ex

M. S. Card.

Spadæ

p. 163.

Cum Cardinalis Augustanus in hisce literis asserat, quod Papa Romæ ipsius opera usus fuerit, ut cum aliis Cleri emendationem urgeret, id respicere videtur Congregationem quamdam exeunte Mense Januario a Paulo IV. eo fine institutam, ut Curia Romanæ emendatio tanquam remedium, quo postea haud ægre cuncta Religionis diffi-